

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. sausio 27 d.*

Byloje C-422/02 P

dėl apeliacinio skundo, pagal Teisingumo Teismo statuto 49 straipsnį pateikto
2002 m. lapkričio 21 d. ,

Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, įsteigtos Nuremberg (Vokietija),
atstovaujamos *dikigoros* K. Adamantopoulos, *solicitor* J. Branton ir advokato
J. Gutiérrez Gisbert, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai S. Marquardt, padedant advokatui
G. Berrisch,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

ir

Europos Bendrijų Komisijai, atstovaujamai T. Scharf ir S. Meany, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Rosas (pranešėjas) ir S. von Bahr,

generalinis advokatas F. G. Jacobs,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2004 m. balandžio 29 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH* (toliau – *Chemi-Con*) prašo panaikinti 2002 m. rugsėjo 12 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos

teismo sprendimą *Europe Chemi-Con (Deutschland) prieš Tarybą* (T-89/00, Rink. p. II-3651, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškovės prašymą panaikinti 2000 m. sausio 24 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 173/2000, panaikinancio antidempingo procedūras, susijusias su didelių aliuminio elektrolitinių kondensatorių importu iš Japonijos, Korėjos Respublikos ir Taivano (OL L 22, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas), 3 straipsnio antrąją pastraipą.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

- 2 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1) su pakeitimais, padarytais 1998 m. balandžio 27 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 905/98 (OL L 128, p. 18, toliau – bazinis reglamentas), nustato antidempingo procedūras. Remiantis šio reglamento 23 straipsnio antrąja pastraipa, bazinio reglamento priėmimas neturi įtakos pagal 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3283/94 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 349, p. 1), kuris buvo taikomas iki bazinio reglamento įsigaliojimo, inicijuotų procedūrų galiojimui.
- 3 Bazinio reglamento 5 straipsnis reglamentuoja pirminio tyrimo pradėjimo procedūras nustatyti skunde nurodyto dempingo buvimą, mastą ir poveikį.

- 4 Bazinio reglamento 7 straipsnio 1 dalis nustato:

„Jeigu preliminariai nustatomas dempingo faktas bei jo sąlygota žala Bendrijos pramonei ir jeigu ginant Bendrijos interesus būtina užkirsti kelią tokiai žalai, gali būti nuspręsta pradėti taikyti laikinuosius muitus, bet tik tuo atveju, jeigu pagal 5 straipsnį yra pradėtos tyrimo procedūros ir jeigu suinteresuotosioms šalims apie tai pranešta ir sudaryta pakankamai galimybių pateikti informaciją bei pastabas, remiantis 5 straipsnio 10 dalimi. Laikinieji muitai gali būti nustatyti ne anksčiau kaip praėjus 60 dienų, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo procedūrų inicijavimo.“

- 5 Minėto reglamento 7 straipsnio 7 dalis numato:

„Laikinieji muitai gali būti nustatyti šešiams mėnesiams, pratęsiant jų taikymą dar trims, arba gali būti iš karto nustatyti devyniems mėnesiams. Tačiau pratęsti taikymą arba iš karto nustatyti devynių mėnesių laikotarpį galima tik tuo atveju, jeigu to reikalauja arba, Komisijai apie tai pranešus, neprieštarauja eksportuotojai, atstovaujantys didelei susijusios prekybos daliai.“

- 6 Bazinio reglamento 9 straipsnio 4 ir 5 dalys išdėstytos taip:

„4. Jeigu tyrimo metu galiausiai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir jo sukelta žala, ir dėl Bendrijos interesų būtina pritaikyti 21 straipsnį, Taryba, paprastai daugumai pritarus, dėl Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, pateikto pasiūlymo nustato galutinį antidempingo muitą. Jeigu galioja laikinieji

muitai, pasiūlymą dėl galutinių veiksmų reikia pateikti Tarybai ne vėliau kaip prieš mėnesį iki tokių muitų galiojimo pabaigos. Tokio antidempingo muto dydis neturi viršyti nustatyto dempingo skirtumo, bet turi būti mažesnis už tokį skirtumą, jei tokio mažesnio muto dydžio pakaks pašalinti žalą Bendrijos pramonei.

5. Kiekvienu atveju atitinkamo dydžio antidempingo muitas turi būti įvedamas nediskriminaciniu pagrindu produktui, importuojamam dempingo kaina iš visų šaltinių ir darančiam žalą, išskyrus jo importą iš tų šaltinių, kurių įsipareigojimai buvo priimti pagal šio reglamento nuostatas. <...>

7 Pagal bazinio reglamento 11 straipsnio 2 ir 3 dalis:

„2. Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti praėjus penkeriems metams nuo sprendimo ją taikyti įsigaliojimo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūrint nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Peržiūra dėl priemonės pratęsimo pradedama Komisijos arba Bendrijos gamintojų iniciatyva, ir tokia priemonė galioja iki peržiūros pabaigos.

Peržiūra dėl priemonės pratęsimo pradedama, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad priemonei nustojus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. <...>

<...>

3. Būtinybė toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrima, jei reikia, arba Komisijos iniciatyva, arba valstybės narės prašymu, arba — jeigu nuo galutinės priemonės taikymo pradžios yra praėjęs pagrindai nustatytas bent vienerių metų laikotarpis, — bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Bendrijos gamintojo prašymu, kuriame pateikiama pakankamai įrodymų, jog tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

Tarpinė peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad dempingui kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tos priemonės ir (arba) kad atšaukus arba pakeitus tą priemonę nebus tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka — arba nebepakanka — žalą sukeliančiam dempingui pašalinti.

<...>“

Tarptautinės teisės aktai

- 8 Sutarties dėl 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, p. 103, toliau — 1994 m. Antidempingo kodeksas), kuris sudaro Pasaulinės prekybos organizacijos įkūrimo sutarties, patvirtintos 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimo 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, p. 1) 1 straipsniu, 1A priedą, 9 straipsnio 9.2 punktą išdėstyta taip:

„Kai dėl kokios nors prekės įvedamas antidempingo muitas, kiekvienu atveju jis yra kitokio dydžio ir renkamas nediskriminuojant tokios prekės importo iš visų šaltinių, iš kurių buvo įvežama prekė dempingo kaina ir kėlė žalą, išskyrus importą iš tų šaltinių, iš kurių buvo priimti įsipareigojimai dėl kainų pagal šios Sutarties sąlygas. Institucijos įvardija tiriamosios prekės tiekėją ar tiekėjus. Tačiau jeigu iš tos pačios šalies yra keli tiekėjai ir įvardyti visus juos netikslinga, institucijos gali įvardyti atitinkamą šalį tiekėją. Jeigu yra keli tiekėjai iš daugiau kaip vienos šalies, institucijos gali įvardyti arba visus tiekėjus, arba, jeigu tai netikslinga, visas šalis tiekėjas.“

Faktinės bylos aplinkybės

- 9 *Chemi-Con* yra *Nippon Chemi-Con Inc.* (toliau – NCC) visiškai priklausanti dukterinė įmonė, įsteigta Tokijoje (Japonija). NCC gamina tam tikrus didelius aliuminio elektrolitinius kondensatorius (toliau – DAEK). *Chemi-Con* turi išskirtines DAEK, pagamintų NCC, distribucijos ir importo teises Europos bendrijoje.
- 10 1992 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3482/92 (OL L 353, p. 1) nuo 1992 m. gruodžio 4 d. įvedė antidempingo muitą į Bendriją iš Japonijos importuojamiems DAEK, taip pat šis reglamentas reikalavo galutinai surinkti laikiną antidempingo muitą. Ši antidempingo priemonė, remiantis bazinio Reglamento 11 straipsnio 2 dalies pirmąja pastraipa, turėjo baigti galioti praėjus penkeriems metams po įvedimo, t. y. 1997 m. gruodžio 4 dieną.

- 11 1994 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1384/94 (OL L 152, p. 1) nuo 1994 m. birželio 19 d. taip pat įvedė galutinį antidempingo muitą už importuojamus DAEK iš Korėjos ir Taivano.

- 12 Pranešimu, 1997 m. gruodžio 3 d. paskelbtu *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 365, p. 5), Komisija pranešė apie iš Japonijos importuojamiems tam tikriems DAEK taikomų antidempingo priemonių peržiūros dėl priemonės pratęsimo pradžia. Antidempingo muistas taikant bazinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį buvo renkamas už importą visą peržiūros dėl priemonės pratęsimo laiką.

- 13 Remdamasi bazinio reglamento 11 straipsnio 3 dalimi Komisija pranešimu, paskelbtu *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* 1998 m. balandžio 7 d. (OL C 107, p. 4), savo iniciatyva nusprendė pradėti antidempingo priemonių, taikomų tam tikriems DAEK, importuojamiems iš Korėjos ir Taivano, tarpinę peržiūrą.

- 14 Be to, pranešimu, paskelbtu *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* 1997 m. lapkričio 29 d., (OL C 363, p. 2), Komisija nusprendė pagal bazinio reglamento 5 straipsnį pradėti antidempingo procedūrą ir peržiūrą dėl antidempingo priemonės pratęsimo tam tikriems DAEK iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir iš Tailando. 1998 m. rugpjūčio 27 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1845/98 (OL L 240, p. 4) laikinas antidempingo muistas buvo įvestas už DAEK importą. Todėl Komisija Tarybai pasiūlė įvesti galutines antidempingo priemones šiam importui. Taryba nepriėmė šio pasiūlymo per penkiolikos mėnesių terminą, numatytą bazinio reglamento 6 straipsnio 9 dalyje.

- 15 Iš to matyti, kad importas iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir iš Tailando nebuvo galutinių priemonių objektas, ir kad laikinosios priemonės, įsigaliojusios 1998 m. rugpjūčio 29 d., nustojo galios 1999 m. vasario 28 d. Todėl laikinas antidempingo muitas už šį importą niekada nebuvo galutinai išieškotas.
- 16 1999 m. gegužės 21 d. Komisija, remdamasi bazinio reglamento 20 straipsniu, *Chemi-Con* išsiuntė informacinį dokumentą, atskleidžiantį esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ji ketino rekomenduoti nutraukti peržiūrą dėl antidempingo priemonės pratęsimo tam tikriems DAEK, importuojamiems iš Japonijos, nes nebuvo galutiniais muitais apmokestintas tam tikrų DAEK importas iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir iš Tailando.
- 17 Nuo 1999 m. gegužės 31 d. iki lapkričio 2 d. *Chemi-Con* ir Komisija apsikeitė laiškais, o posėdis įvyko 1999 m. birželio 15 d. Per visą šią procedūrą *Chemi-Con* akcentavo, kad peržiūros dėl antidempingo priemonės pratęsimo užbaigimas ir antidempingo procedūra turi galioti atgaline data nuo 1997 m. gruodžio 4 d., kuomet baigėsi antidempingo muitų, įvestų 1992 m. už tam tikrų DAEK importą iš Japonijos, galiojimas.
- 18 Ginčijamu reglamentu Taryba nusprendė: kadangi nėra priimta priemonių prieš DAEK importą iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando, apmokestinimas antidempingo priemonėmis DAEK, kurie importuojami iš Japonijos, Korėjos Respublikos ir Taivano, būtų diskriminuojantis.

19 Gincijamo reglamento nuostatos išdėstytos taip:

„1 straipsnis

Antidempingo procedūra dėl tam tikrų (DAEK) importo iš Japonijos yra užbaigiama.

2 straipsnis

Antidempingo procedūra dėl tam tikrų (DAEK) importo iš Korėjos Respublikos ir iš Taivano yra užbaigiama.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 1999 m. vasario 28 dienos.“

20 Konstatuojamojoje ginčijamo reglamento dalyje Taryba taip pateisino antidempingo procedūrų užbaigimą:

„132) Kaip nurodyta konstatuojamosios dalies 6 punkte, kita procedūra, susijusi su DAEK iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando, remiantis bazinio reglamento 5 straipsniu, buvo pradėta 1997 m. lapkritį. Komisijos tyrimas galutinai nustatė didelį dempingą ir jo sukeltą rimtą žalą Bendrijos pramonei. Nebuvo konstatuota jokia įtikinama priežastis, rodanti, kad naujos galutinės priemonės prieštarautų Bendrijos interesams. Todėl Komisija pasiūlė Tarybai įvesti galutines antidempingo priemones DAEK, importuojamiems iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando. Vis dėlto Taryba nepriėmė pasiūlymo per baziniame reglamente nustatytą terminą. Todėl galutinės priemonės importui iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando nebuvo įvestos, o laikinosios priemonės, įsigaliojusios 1998 m. rugpjūčio mėn., nustojo galios 1999 m. vasario 28 dieną.

133) Naujas tyrimas dėl Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando ir dvi peržiūros didžiąja dalimi buvo atliekamos vienu metu. Kaip nurodyta pirmiau, peržiūros iš esmės baigėsi tokiomis pačiomis išvadomis kaip ir naujoji procedūra to paties produkto iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando atžvilgiu. Šios išvados iš principo pateisina galutinių priemonių importui iš Japonijos, Korėjos Respublikos ir Taivano pakeitimą.

Vis dėlto bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalis teigia, kad antidempingo mokesčiai įvedami nediskriminaciniu pagrindu produktui, importuojamam dempingo kaina iš visų šaltinių ir darančiam žalą.

- 134) Iš to darytina išvada, kad, nesant priemonių prieš Jungtines Amerikos Valstijas ir Tailandą, po tyrimo bet kokių priemonių dėl importo iš Japonijos, Korėjos Respublikos ir Taivano įvedimas būtų diskriminuojantis šių trijų valstybių atžvilgiu.
- 135) Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, tam kad būtų užtikrintas sąžiningas traktavimas ir būtų laikomasi nediskriminavimo principo, nustatyto bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje, yra būtina užbaigti procedūras, susijusias su DAEK importu iš Japonijos, Korėjos Respublikos ir Taivano, neįvedant antidempingo priemonių.
- 136) Japonijos eksportuojantis gamintojas nurodė, kad procedūra, susijusi su Japonija, turėtų būti užbaigta *a posteriori* nuo peržiūros pradžios, t. y. nuo 1997 m. gruodžio 3 d.; jis nurodė, kad laukiant peržiūros dėl Japonijos rezultatų importui iš šios šalies buvo taikomos antidempingo priemonės, todėl šis importas buvo diskriminuojamas, palyginti su importu iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando, už kurį nebuvo renkamas muitas.
- 137) Vis dėlto, kaip nurodyta konstatuojamosios dalies 132 punkte, nuo 1997 m. gruodžio mėn. iki 1999 m. vasario 28 d. importas iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando buvo tiriamas taip pat, kaip ir importas iš Japonijos. Priemonių prieš Japoniją buvimas ir tų pačių priemonių prieš Jungtines Amerikos Valstijas ir Tailandą nebuvimas minėtu laikotarpiu priklausė tik nuo to, kad procedūra Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando atžvilgiu buvo skirtingoje stadijoje, t. y. pirminis tyrimas buvo minėtų šalių atžvilgiu, o Japonijos atžvilgiu galiojančios priemonės buvo įvestos Reglamentu (EEB) Nr. 3482/92. Tokiomis aplinkybėmis nebuvo diskriminacijos, nes kiekvienos iš procedūrų situacija buvos skirtinga.

- 138) Nepaisant to, pripažintina, kad nuo 1999 m. vasario 28 d., atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta konstatuojamosios dalies 132–135 punktuose, importas iš Japonijos turi būti vykdomas tomis pačiomis sąlygomis, kaip ir iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando. Tas pats galioja ir Korėjos Respublikai bei Taivanui. Tyrimas dėl Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando 1999 m. vasario 28 d. turėjo baigtis arba priemonių nustatymu, arba procedūros užbaigimu. Šiame tyrime padarius tas pačias išvadas, kaip ir tyrime dėl Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando, taip pat turi baigtis ir ši procedūra.“
(Neoficialus vertimas)

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

- 21 Ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo sekretoriatui 2000 m. balandžio 14 d., *Chemi-Con* reikalavo panaikinti ginčijamo reglamento 3 straipsnio antrąją pastraipą tiek, kiek šio reglamento galiojimas atgaline data nebuvo nustatytas nuo 1997 m. gruodžio 4 dienos.
- 22 Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios išplėstinės kolegijos pirmininkas 2000 m. lapkričio 17 d. Nutartimi patenkino Komisijos prašymą įstoti į bylą Tarybos pusėje. Pastaroji, palaikoma Komisijos, reikalavo atmesti ieškinį kaip nepriimtina ir subsidiariai (jei šis reikalavimas nebūtų patenkintas) reikalavo atmesti ieškinį kaip nepagrįstą.
- 23 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinį.

- 24 Pripažinęs ieškinį priimtiniu Pirmosios instancijos teismas atmetė pirmą *Chemi-Con* pagrindą dėl akivaizdžios vertinimo klaidos. Jis konstatavo, kad ieškovė iš esmės skundėsi dėl teisės klaidos, susijusios su vienodo požiūrio principo taikymu ginčijamame reglamente, o ne dėl Tarybos akivaizdžios faktų vertinimo klaidos. Pirmosios instancijos teismas 53–59 skundžiamo sprendimo punktuose nustatė, kad minėtas reglamentas nepažeidžia vienodo požiūrio principo, įtvirtinto bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje, nuo 1997 m. gruodžio 4 d. iki 1999 m. vasario 28 dienos.
- 25 Pirmosios instancijos teismas mano, kad abi nagrinėjamos procedūros, t. y. importo iš Japonijos peržiūra ir importo iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando pirminis tyrimas, buvo atliekamos pagal skirtingas bazinio reglamento nuostatas, dėl ko buvo gauti skirtingi rezultatai dėl antidempingo muito surinkimo (53 punktas). Pirmosios instancijos teismas mano, kad kai procedūra užbaigiama pirminio tyrimo stadijoje neįvedant antidempingo priemonių, joks galutinis muitas nerenkamas ir laikinieji muitai nėra galutinai išieškomi (54 punktas). Tačiau bazinio reglamento 11 straipsnio 2 dalis numato, kad peržiūros atveju antidempingo priemonė baigia galioti praėjus penkeriems metams nuo jos įvedimo, ir kad peržiūros dėl besibaigiančios priemonės pratęsimo atveju tokia priemonė galioja iki peržiūros pabaigos (56 punktas).
- 26 Skundžiamo sprendimo 57 ir 58 punktuose Pirmosios instancijos teismas nusprendė:

„57 Taigi, net jei tyrimai buvo atliekami tuo pačiu metu dėl tokių pačių produktų importo iš skirtingų šalių tuo pačiu tyrimo laikotarpiu, ir jei buvo padarytos tokios pat išvados dėl dempingo, žalos ir Bendrijos intereso, egzistuojantis skirtumas surenkant antidempingo muitus už importą iš Japonijos ir importą iš Jungtinių Amerikos Valstijų bei Tailando yra pagrįstas bazinio reglamento nuostatomis, todėl negali būti laikomas vienodo požiūrio principo pažeidimu

(žr. šiuo klausimu 1990 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sermes C-323/88*, Rink. p. I-3027, 45–48 punktus).

58 Be to, Taryba neturi pareigos netaikyti bazinio reglamento 11 straipsnio 2 dalies, remdamasi to paties reglamento 9 straipsnio 5 dalimi. Pastaroji nuostata susijusi tik su antidempingo maito įvedimu. Šioje byloje antidempingo maitas, kurį ieškovė turėjo mokėti nuo 1997 m. gruodžio 4 d. iki 1999 m. vasario 28 d., buvo įvestas Reglamentu Nr. 3482/92 ir renkamas remiantis bazinio reglamento 11 straipsnio 2 dalimi, kuri yra specialioji norma. Taip pat, neatsižvelgiant į pirminės tyrimo procedūros dėl importo iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando pradžią, ieškovė privalėjo ir toliau mokėti antidempingo maitą pagal bazinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį.“

27 Be to, Pirmosios instancijos teismas atmetė *Chemi-Con* argumentą, jog nagrinėjama situacija buvo tokia pati, dėl kurios 1993 m. rugsėjo 13 d. buvo priimtas Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2553/93, keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2089/84, įvedantį galutinį antidempingo maitą už rutulinių guolių importą iš Japonijos ir Singapūro (OL L 235, p. 3), kuris pasibaigusiems galutiniams antidempingo maitams, nustatytiems iki šio reglamento, galiojo atgaline data nuo tos dienos, kai buvo pradėta peržiūros procedūra. Jis nurodė, kad aplinkybės, kuriomis buvo priimtas minėtas reglamentas, daugeliu atžvilgių skiriasi nuo tų, kurioms esant buvo priimtas ginčijamas reglamentas (skundžiamo sprendimo 59 punktas).

28 Dėl *Chemi-Con* antro pagrindo, kad ginčijamas reglamentas nepakankamai pagrįstas, Pirmosios instancijos teismas priminė nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką dėl EB sutarties 253 straipsnyje reikalaujamos motyvacijos, ypač dėl reikalavimų bendro pobūdžio aktams (skundžiamo sprendimo 65 ir 66 punktai). Jis nusprendė, kad nagrinėjamo reglamento pagrįstumas, atsižvelgiant į jo turinį ir priėmimo aplinkybes, yra pakankamas (skundžiamo sprendimo 67 ir 68 punktai).

Šalių reikalavimai

29 *Chemi-Con* Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą,

- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi dviejose instancijose išlaidas ir

- paskelbti negaliojančia ginčijamo reglamento 3 straipsnio antrąją pastraipą tiek, kiek ji nenustato reglamento galiojimo atgaline data nuo 1997 m. gruodžio 4 d., arba, nepatenkinus šio reikalavimo, perduoti bylą nagrinėti Pirmosios instancijos teismui iš naujo, kad pastarasis priimtų galutinį sprendimą dėl minėtos nuostatos panaikinimo.

30 Taryba ir Komisija prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *Chemi-Con* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

31 Grįsdama savo apeliacinį skundą *Chemi-Con* nurodo tris pagrindus, kuriais ginčija Pirmosios instancijos teismo sprendimą atmesti šiame teisme nurodytą pirmą pagrindą. Pirmas apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas Pirmosios instancijos

teismo padaryta teisės klaida tiek, kiek skundžiamo sprendimo 48 punkte jis klaidingai perkvalifikavo *Chemi-Con* pateiktą pagrindą, kuriame buvo nurodyta, jog Taryba pažeidė nediskriminavimo principą, esantį bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje, o ne vienodo požiūrio principą. Antras pagrindas grindžiamas šio Pirmosios instancijos teismo sprendimo 58 punkte tariamai padaryta teisės klaida dėl bazinio reglamento minėtos nuostatos aiškinimo. Trečias pagrindas grindžiamas to paties Pirmosios instancijos teismo sprendimo 57 punkte padaryta teisės klaida dėl vienodo požiūrio principo taikymo. Be to, šio principo taikymas grindžiamas neadekvačiomis ar prieštaringomis priežastimis.

- 32 Kaip teisingai nurodė Taryba ir Komisija, apeliacinio skundo trys pagrindai iš esmės kelia vieną ir tą patį klausimą, susijusį su vienodo požiūrio principo ir nediskriminavimo principo, nurodyto bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje, aiškinimu bei taikymu. Iš esmės šiuo klausimu siekiama išsiaiškinti, ar kai importas į Bendriją panašių produktų iš daugelio šaltinių yra atskirų antidempingo procedūrų, esančių skirtingose stadijose ir reglamentuojamų skirtingomis bazinio reglamento nuostatomis, objektas, šis principas reikalauja, kad visas susijęs importas būtų vienodai traktuojamas nustatant antidempingo muitus taip, kad muitas negalėtų būti renkamas už importą iš tam tikrų šaltinių, jeigu jis nebuvo renkamas už panašių importą iš kitų šaltinių.

Dėl pirmo pagrindo

- 33 Kaip generalinis advokatas nurodė savo išvados 36–38 punktuose, dėl pirmo apeliacinio skundo pagrindo konstatuotina, kad nėra labai svarbu, ar bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje nurodytas principas būtų apibūdintas kaip „vienodo požiūrio principas“, ar kaip „nediskriminavimo principas“. Iš esmės tai tik dvi to paties bendro Bendrijos teisės principo, kuris draudžia, pirma, skirtingai traktuoti

vienodas situacijas, ir, antra, vienodai traktuoti skirtingas situacijas, išskyrus tuos atvejus, kai objektyvios priežastys pateisina tokį traktavimą, formos (žr. 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Rodríguez Caballero*, C-442/00, Rink. p. I-11915 32 punktą ir minėtą teismų praktiką). Iš skundžiamo sprendimo 50, 51 ir 57 punktų aiškiai matyti, kad Pirmosios instancijos teismas nagrinėjo DAEK importo iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando traktavimą, atsižvelgdamas į šį principą, kaip jis įtvirtintas minėtoje 9 straipsnio 5 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis *Chemi-Con* negalėjo priekaištauti Pirmosios instancijos teismui, kad skundžiamo sprendimo 48 punkte šis klaidingai išaiškino principą, dėl kurio pažeidimo *Chemi-Con* į jį kreipėsi.

- 34 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad pirmas pagrindas dėl *Chemi-Con* Pirmosios instancijos teisme nurodyto pagrindo klaidingo kvalifikavimo yra nepagrįstas ir turi būti atmestas.

Dėl antro pagrindo

Dėl pirmos antro pagrindo dalies

- 35 Savo antro pagrindo pirma dalimi *Chemi-Con* ginčija tvirtinimą, esantį skundžiamo sprendimo 58 punkte, pagal kurį bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalis skirta tik nustatyti antidempingo muitą. Dėl šio tvirtinimo ji mano, kad Pirmosios instancijos teismas atmetė galimybę, jog diskriminacijos draudimas, įtvirtintas šioje nuostatoje, galėtų būti taikomas situacijoms, kai antidempingo muitas toliau renkamasis, remiantis to paties reglamento 11 straipsnio 2 dalimi.

- 36 *Chemi-Con* mano, kad bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalis turi būti taikoma visose situacijose, dėl kurių renkamas antidempingo muitas. Šioje byloje minėta nuostata užkerta kelią DAEK importuotojams iš Japonijos, remiantis to paties reglamento 11 straipsnio 2 dalimi, mokėti antidempingo muitą, laukiant besibai-giančių antidempingo priemonių peržiūros rezultatu, nors panašių prekių importas iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando, buvęs pirminio tyrimo, vykdyto tuo pačiu metu ir pasibaigusio tokiomis pačiomis išvadomis kaip ir peržiūra, objektu, neleido galutinai rinkti tokio tipo muitų. Dėl šios priežasties *Chemi-Con* tvirtina, kad ginčijamo reglamento taikymas atgaline data turėjo būti nustatytas nuo 1997 m. gruodžio 4 d., t. y. kita dieną, nuo kurios ji turėjo mokėti antidempingo muitą pagal minėtą 11 straipsnio 2 dalį. Iš tikrųjų iki 1997 m. gruodžio 3 d. (data, nurodyta ginčijamo reglamento konstatuojamosios dalies šimtas trisdešimt šeštame punkte) šis muitas turėjo būti mokamas remiantis Reglamentu Nr. 3482/92.
- 37 Taryba ir Komisija tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas, nurodydamas, jog bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalis skirta tik įvesti antidempingo muitą, nepadarė jokios šios nuostatos aiškinimo teisės klaidos. Jos pažymi, kad, priešingai 1994 m. Antidempingo kodekso 9 straipsnio 9.2 punktui, nurodytam *Chemi-Con*, bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalis aiškiai skirta įvesti antidempingo muitą, o ne jį surinkti.
- 38 Tarybos nuomone, tiek, kiek bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalis draudžia diskriminuojantį pobūdį antidempingo muito įvedimo atžvilgiu, ji yra griežta taisyklė, kuri taikoma plačiau nei Bendrijos prievolė, numatyta 1994 m. Anti-dempingo kodekse. Šio kodekso 9 straipsnio 9.2 punktas reikalauja, kad nuo tada, kai buvo įvestas antidempingo muitas, jo rinkimas būtų vykdomas be diskriminacijos. Remdamasi šiuo aiškinimu, Taryba nurodo 1997 m. liepos 4 d. specialiai pagal bendrą susitarimą dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT) sukurtos grupės pranešimą, pavadintą „Antidempingo muitai EB už medvilnės siūlų importą iš Brazilijos“ ir

paruoštą dėl 1979 m. susitarimo dėl GATT VI straipsnio įgyvendinimo 8 straipsnio 8.2 punkto (GATT antidempingo kodeksas, OL 1980, L 71, p. 90) – nuostata, kuri atitinka 1994 m. Antidempingo kodekso 9 straipsnio 9.2 punktą. Vis dėlto Taryba tvirtina, kad tai, jog bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalis skirta tik įvesti antidempingo muitą, dar nereiškia, jog šiam muitui rinkti nėra nustatytas diskriminacijos draudimas.

39 Nors *Chemi-Con*, kaip ir Taryba bei Komisija, didelę dalį savo argumentų skyrė antidempingo maito įvedimo ir rinkimo atskirymui, konstatuotina, kad, kaip teisingai nurodė ir generalinis advokatas savo išvados 65 punkte, skirtumai šiuo klausimu yra labiau numanomi nei realūs. Iš tikrųjų nė viena iš proceso šalių neginčija, jog bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalis taikoma taip pat ir peržiūros procedūrai, kaip nagrinėjama šioje byloje, kurioje antidempingo maitas už tam tikrą importą buvo renkamas jau pasibaigus galutiniam maito rinkimo terminui, nustatytam pirminiu maito įvedimo sprendimu.

40 Iš skundžiamo sprendimo 50, 51 ir 57 punktų matyti, kad DAEK importo iš skirtingų valstybių nuo 1997 m. gruodžio 4 d. iki 1999 m. vasario 28 d. traktavimas buvo nagrinėjamas remiantis principu, įtvirtintu bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje. Todėl iš minėto sprendimo 58 punkto, ypač žodelio „tik“ vartojimo antrame šio punkto sakinyje, negalima daryti išvados, kad Pirmosios instancijos teismas taip pat pripažino, jog antidempingo maito rinkimas galėtų būtų diskriminuojančio pobūdžio ir jog jis manė, kad ši nuostata netaikoma jo nagrinėjamos bylos situacijoje. Taigi „Chemi-Con“ reikalavimas yra nepagrįstas, todėl atmestinas.

Dėl antro pagrindo antros dalies

- 41 Savo antro pagrindo antra dalimi *Chemi-Con* taip pat tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 58 punkte Pirmosios instancijos teismas manė, jog Taryba turi diskrecijos teisę, leidžiančią jai netaikyti bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies, vadovaujantis to paties reglamento 11 straipsnio 2 dalimi.
- 42 Vis dėlto nusprendamas, kad Taryba neturi pareigos netaikyti bazinio reglamento 11 straipsnio 2 dalies ir kad pastaroji yra speciali norma to paties reglamento 9 straipsnio 5 dalies atžvilgiu, Pirmosios instancijos teismas visiškai nemanė, jog Taryba gali pasirinkti netaikyti pastarosios nuostatos peržiūros procedūroms. Taip pat, kaip nurodo Taryba ir Komisija, šio 9 straipsnio 5 dalies taikymas tokiose situacijose, kokios yra pagrindinėje byloje, nekelia Pirmosios instancijos teismui abejonių, ir *Chemi-Con* reikalavimas yra nepagrįstas bei turi būti atmestas.
- 43 Be to, manant, jog šis reikalavimas turėtų būti suprantamas kaip prieštaravimas tam, kad bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalis Pirmosios instancijos teismui neužkerta kelio taikyti šioje byloje to paties reglamento 11 straipsnio 2 dalį, konstatuotina, jog toks reikalavimas prieštarauja argumentams, pateiktiems dėl trečio pagrindo ir susijusiems su Pirmosios instancijos teismo teisės klaida, padaryta taikant vienodo požiūrio principą. Tokiu atveju Teisingumo Teismui nereikia išplėsti šio reikalavimo nagrinėjimo, atsižvelgiant į pagrindą dėl teisės klaidos aiškinant minėtą 9 straipsnio 5 dalį.
- 44 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, antras apeliacinio skundo pagrindas dėl Pirmosios instancijos teismo padarytos teisės klaidos aiškinant bazinio reglamento 9 straipsnio 5 dalį yra atmestinas.

Dėl trečio pagrindo

45 Savo trečio pagrindo pirma dalimi *Chemi-Con* tvirtina, kad motyvai, esantys skundžiamo sprendimo 57 dalyje, neleidžia suprasti priežasties, dėl kurios Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad importo iš Japonijos ir importo iš Jungtinių Amerikos Valstijų bei Tailando skirtingas traktavimas nepažeidžia vienodo požiūrio principo. *Chemi-Con* mano, jog iš skundžiamo sprendimo motyvų nėra pakankamai aišku, ar Pirmosios instancijos teismas manė, kad importo iš Japonijos situacija nėra panaši į importo iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando, ar jis manė, kad situacija yra panaši, tačiau traktavimo skirtumai buvo pateisinami „tam tikros svarbos objektyvių skirtumų“ buvimu. *Chemi-Con* primena, kad pastarasis kriterijus yra taikomas skundžiamo sprendimo 52 punkte cituojamoje teismų praktikoje.

46 Šiuo klausimu, kaip savo apeliaciniame skunde pripažino pati *Chemi-Con*, pakanka konstatuoti, kad iš ginčijamo sprendimo 57 punkto galima numanyti, jog, Pirmosios instancijos teismo nuomone, importas iš Japonijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų bei Tailando yra panašus, tačiau skirtingas jo traktavimas yra pateisinamas. Iš tikrųjų, nors Pirmosios instancijos teismas aiškiai nenurodė, kad situacijos yra panašios, jis išvardijo daugelį aplinkybių, kurios yra bendros nagrinėjamos situacijoms, t. y. importuojamų produktų panašumas, tai, kad nagrinėjami importai buvo tyrimo, atliekamo tuo pačiu metu ir dėl to paties laikotarpio, objektas bei aplinkybė, kad šiuose tyrimuose buvo priimtos panašios išvados dėl dempingo buvimo, žalos ir Bendrijos intereso. Tik nustatęs šiuos bendrus elementus Pirmosios instancijos teismas nurodė priežastį, pateisinančią skirtingą situacijų traktavimą. Taigi motyvai, esantys minėtame 57 punkte, nėra nei dviprasmiai, nei nepakankami.

47 Savo trečio pagrindo antra dalimi *Chemi-Con* tvirtina, kad tik tai, jog pirminiame importo iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando tyrime buvo vadovaujama kita bazinio reglamento nuostata nei peržiūroje dėl besibaigiančių priemonių pratęsimo, nėra „tam tikros svarbos objektyvūs skirtumai“, pateisinantys ginčijamą skirtingą traktavimą. *Chemi-Con* ypač priekaištuoja Pirmosios instancijos teismui dėl to, kad pastarasis rėmėsi minėtu *Sermes* sprendimu, nes šiame sprendime buvo atsižvelgta į iš esmės didesnius skirtumus tarp teisės aktų, nei egzistuoja tarp dviejų to paties Tarybos reglamento nuostatų. Šiuo klausimu *Chemi-Con* primena, kad byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas, skirtingas traktavimas buvo pagrįstas pirminės teisės nuostata. Šioje byloje skirtingas traktavimas pagrįstas tik bazinio reglamento 11 straipsnio 2 dalimi, kuri negali būti laikoma hierarchiniu požiūriu aukštesne norma nei to paties reglamento 9 straipsnio 5 dalis.

48 Pirmiausiai konstatuotina, kad *Chemi-Con* pateikti argumentai remiasi labai dirbtiniu skundžiamo sprendimo traktavimu. Tiesa, kad skundžiamo sprendimo 57 ir 58 punktuose Pirmosios instancijos teismas iš esmės apsiriboja nurodydamas, jog blogesnis importo iš Japonijos traktavimas pagrįstas bazinio reglamento 11 straipsnio 2 dalimi, kuri yra speciali norma, numatanti antidempingo muito rinkimą, laukiant peržiūros dėl besibaigiančios priemonės pratęsimo rezultatų. Vis dėlto reikia atkreipti dėmesį į to paties sprendimo 54–56 punktus, kur Pirmosios instancijos teismas aprašo pagrindinius pirminio tyrimo ir peržiūros dėl besibaigiančios priemonės pratęsimo, kurie yra dvi antidempingo procedūros, reglamentuojamos skirtingų to paties reglamento normų, požymius. Aprašydamas šiuos požymius Pirmosios instancijos teismas taip pat nurodė ne tik tai, jog dvi procedūros atliekamos remiantis atskiromis nuostatomis, bet ir priežastis, dėl kurių Bendrijos teisės aktų leidėjas šiame reglamente turėjo numatyti specialias normas, taikomas kiekvienai iš šių procedūrų.

49 Iš to išplaukia, kad Pirmosios instancijos teismo nuoroda į bazinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį, kaip į skirtingo traktavimo, egzistuojančio tarp importo, esančio peržiūros objektu, ir importo, esančio pirminio tyrimo objektu, pagrindą, negali būti suprantama kaip visiškai formaliai susijusi su šia specialia nuostata. Iš tikrųjų ši nuoroda būtina suponuoja, kad tiek, kiek minėtas reglamentas aiškiai numato, jog besibaigianti antidempingo priemonė galioja, kol bus gauti peržiūros, jei ji atliekama, rezultatai, iš to galima daryti išvadą, kad peržiūros procedūra iš esmės objektyviai skiriasi nuo pirminio tyrimo, kuris vykdomas remiantis kitomis to paties reglamento nuostatomis.

50 Šių dviejų procedūrų objektyvus skirtumas priklauso nuo to, ar importas, dėl kurio atliekama peržiūra, jau buvo galutinių antidempingo priemonių įvedimo objektas, ir dėl kurio iš principo buvo pateikta pakankamai įrodymų, kad būtų nustatyta, jog šių priemonių panaikinimas greičiausiai skatintų ar leistų pakartotinai atsirasti dempingui ar žalai. Tačiau dėl importo atliekamo pirminio tyrimo tikslas yra nustatyti skunde nurodyto dempingo buvimą, mastą ir poveikį, net jei tokio tyrimo pradėjimas suponuoja pakankamą įrodymų, pateisinančių tokią procedūrą, buvimą. Taigi manytina, kad, nepaisant Pirmosios instancijos teismo skundžiamo sprendimo 57 straipsnyje nurodyto formalaus aspekto, šioje byloje konstatuotas skirtingas traktavimas buvo pateisintas iš esmės, nes, atsižvelgiant į bazinio reglamento tiesiogiai susijusias nuostatas, importo, dėl kurio Taryba įvedė galutinį antidempingo muitą dėl jo kilmės, situacija nebuvo tokia pati kaip panašaus importo iš kitų šaltinių, dėl kurio buvo atliekamas tik pirminis tyrimas.

51 Taigi Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad skirtingas importo iš Japonijos ir importo iš Jungtinių Amerikos Valstijų bei Tailando traktavimas nepažeidžia vienodo požiūrio principo.

- 52 Be to, skundžiamo sprendimo 58 punkte Pirmosios instancijos teismas taip pat teisingai nusprendė, kad Taryba neturi pareigos netaikyti bazinio reglamento 11 straipsnio 2 dalies, remdamasi to paties reglamento 9 straipsnio 5 dalimi. Iš tikrųjų principas, įtvirtintas pastarojoje nuostatoje, nereikalauja, kad Tarybai nusprendus užbaigti peržiūros procedūrą, nes joks galutinis antidempingo muitas už importą, esantį panašioje situacijoje, kaip ir importas, dėl kurio atliekama peržiūra, tačiau vykdomą iš kitų šaltinių ir buvusį pirminio tyrimo objektu, nebuvo įvestas, jis nustato visiškai vienodą požiūrį surenkant importo muitus, atsirandančius iš šių skirtingų situacijų.
- 53 Šioje byloje Taryba manė, kad reikia nurodyti datą – 1999 m. vasario 28 d., nuo kurios buvo nustatyta, kad galutinės antidempingo priemonės nebus įvestos už DAEK importą iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Tailando, ir nuo kurios įsigaliojo sprendimas, užbaigiantis peržiūros dėl panašaus importo iš Japonijos procedūrą. Atsižvelgiant į objektyvias priežastis, kurios leidžia specialų importo, dėl kurio atliekama peržiūros procedūra, traktavimą, manytina, kad Taryba neperžengė savo šioje srityje turimos diskrecijos teisės.
- 54 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, apeliacinio skundo trečias pagrindas dėl Pirmosios instancijos teismo padarytos vienodo požiūrio principo taikymo klaidos yra atmestinas.
- 55 Nepriėmus nė vieno iš *Chemi-Con* pateiktų pagrindų, apeliacinis skundas yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 56 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal to paties reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Taryba prašė priteisti išlaidas iš *Chemi-Con* ir pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti. Remiantis Procedūros reglamento 69 straipsnio 4 dalimi, Komisija pati padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. *Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH* padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
3. Europos Bendrijų Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.